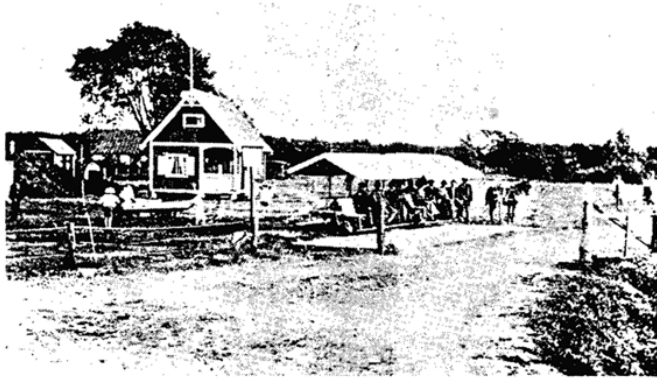

Mårtenssons & Ljungen

Farfar Hans nämns aldrig i tidningarna trots att han var den förste som byggde på Ljungsättersvägen. Skogskojan "Nr 1" (se foto med Hans M, Per D m.fl på) var det första huset, och byggdes omkring 1905 längre ner på Ljungsättersvägen, ungefär snett mot Odd Fellow, dvs strax söder om Månssons tomt. Där i närheten fälldes vargen den 1/9 1908. Så såldes den marken och Hans M byggde Skogskojan "Nr 2" år 1910 på Ljungsättersvägen nr 1, det hus som fortfarande står närmast Falsterbovägen på tomten. Alla husen nere ut-

Kotlett och tralltåget vid handelsboden. T v en "urspårad" godstralla.

efter Ljungsättersvägen är ursprungligen tomter köpta från Farfar Hans. Enligt "vår Nisse" har farfar Hans också berättat att han var med om att plantera träd nere på Ljunghusen. Mellan Ljunghusen och Vellinge var 9 km. Där gick en gång häst och sommarvagn, en s.k. Charabang (en s.k. enspännarvagn, som byggdes om till "char-a-banc"), se bild. Den man som hade ansvaret för denna trafik, var Jöns Simonsson.

Nisse berättar så minnesrikt om denna Charabang, och Bror Bertil Malmberg i Örebro bekräftar. Han har i mycket unga år åkt med denna. Tåget gick då bara Malmö - Trelleborg och man klev av i Vellinge och bytte till vagn för att komma ner till Ljunghusen. Bror hälsade ibland på farfar och farmor nere på Ljunghusen. Och vår "Nisse" minns synen av de välmående Malmödirektörerna med familjer, som klev av tåget i Vellinge och klev upp och satte sig rygg mot rygg på "trallan" för vidarebefordran ner till sommarstugan på Höllviken, Ljunghusen och längre.

I Ljunghusen gick även skenor och en vagn drogs Störvägen ner av en s.k. enspännarhäst. Man satt även här med ryggen mot varandra längs med vagnen. Resan kostade inget. Se foto av detta fortskaffningsmedel

Mårtenssons & Ljungen

Omkring 1905 köpte Hans Mårtensson en remsa som gick ”från vatten till vatten” för 1 öre/kvm enligt Fröken Nilsson (vår Nisse) Först byggdes ”Skogskojan nr 1” längre ner på vägen (troligen snett mot Odd Fellows). Så såldes den tomten och ”Skogskojan nr 2” byggdes på Ljungsättersv nr 1. Ingen bild från första huset finns. Fram till 1944 hade huset en tillbyggnad med sovrum samt sand-färgeriet med ett sovrum påbyggt. Huset låg halvvägs mellan Falsterbo & Vellinge.

Hans Mårtensson med sin bror Per Dahlberg och sitt byte, dvs Ljunghusens sista varg!

Karna & Hans, Wanda & Thure och med Hilma Edstrand med fästman som gäster.

Johan Mårtensson (sedermera Castenfors) som nybliven student 1913 på besök på Ljungsättersvägen med kamrater .

Mårtenssons & Ljungen

Marken på Ljunghusen köpte Hans Mårtensson av Nils Svensson, Stora Hammar, (en syster till Jönsson) och för 1 öre/m² enligt vår Nisse. Även kanalen är troligen byggd på ursprunglig Mårtensson-mark. I vilket fall betalade Hans M Kr 4.000 för hela området vatten/till/ vatten. På norra sidan av Falsterbovägen låg en fruktträdgård som Hans M anlagt. Den hade en egen sinnrik vattenförsörjning i form av en regnvattenuppsamlare, varifrån man under torra perioder spred vatten över land. När järnvägen byggdes, försvann en stor del av trädgården. När vägen breddades för bron över kanalen, försvann ännu mer. Thure hade länge en fruktträdgård där och odlade jordgubbar, hade äppelträd mm. Numera är allt försvunnet och på den tidigare trädgårdsytan finns nu kioskens parkerings-

Namn som Paulssons i Malmö, Grönqvistarna. Sjögrens, Nessims etc köpte sina tomter av farfar Hans. Även ett sjukhus (ett sanatorium) byggdes. I närheten av dem på Ljungen hade Jonassons sin sommarvilla. Han förestod systemet i Malmö. När Ruth kom ner trolovad för att träffa Johans familj, bodde hon hos Jonassons, eftersom man inte ansåg det passande att hon bodde i Johans hem, när han själv bodde där.

Troligen stammar mamma Ruths berättelse om strandpromenaden på Ljungen från denna tid. De tre paren (Johan och Ruth, trolovade - Thure och Wanda, gifta - Gustav Rosenberg med fästmö Mia) promenerade utefter stranden. Alla ville gå sist, och de förlovade paren var irriterade på Thure och Wanda som inte ville gå först hela vägen.

”vår” badhytt sedd från baksidan

”vår” badhytt sedd från framsidan

Mårtenssons & Ljungen

Nordsjön och Östersjön möts när kanalens sista meter försvinner 1940.

Pappa Johan köpte, troligen genom farbror Thures "Sommarboden" en surfingbräda!

Sommarvillan sedd från Ljungsättersvägen

Det fanns inte rinnande vatten utan man pumpade det som behövdes i hus-håll etc

Mårtenssons & Ljungén

Sommarboden, Farbror Thures affär i Höllviken. Här fanns allt för sommaren.

När hösten kom, stängdes affären och varorna kördes till Vellinge för lagring! Och så tillbaka igen till våren när solen tittade fram med värme och sommargästerna började dyka upp.

Th Mårtensson i Vellinge!

Thure ägde hela huset och på baksidan var några innehållsrika flyglar för syateljéer, lager mm samt en vacker trädgård. Till höger om affären fanns en järnaffär i huset och vid husets kortsida gick järnvägen!

Mårtenssons & Ljungén

Sommarvistelserna

Sommar efter sommar åkte vi Castenforsare ner till Ljungén. Under 30-talet med bil, där vanligtvis pappa Johan förde bilen. Vi ungar satt i baksätet och var "laddade" med papperspåsar. Inte stannade pappa Johan när någon mådde illa utan det var bara att kräkas i påsen och så slänga ut den genom fönstret. När någon gång mamma Ruth åkte ner med oss innan pappa Johan kom ner, så körde hon på ett annat sätt, tog pauser ofta etc. Ingen blev sjuk, men resan tog naturligtvis längre tid.

Under kriget fanns inte möjlighet att köra bil privat. Då blev det tåg ner med byte några gånger under resan. Vi kunde då vara föräldrar, 5 barn och jungfru som åkte. Var och en av oss hade order att bära två saker var. På så sätt lyckades vi transportera ner alla mindre väskor. Så var det dessutom polleterat några stora koffertar. Vi stod ju själva för lakan och handdukar t.ex. under sommaren. Och då fick man ta med dubbla omgångar för 8 personer, och det polleterades iväg i förväg för att vara framme när vi kom ner. Däremot fanns allt annat, kuddar, täcken etc. Det mesta var då från farfars och farmors tider.

Dagen efter ankomsten (vare sig vi bilade eller åkte tåg ner) promenerade vi upp till Höllvikens station och hämtade cyklarna. 4 personer hämtade ut och vi cyklade med var sin extra cykel tillbaka till sommarvillan.

T v om entrén till Ljungskogen Gurlu och Carl-Gustaf Hedenskog från Malmö, t h tvillingarna Carl och Arne Ljunggren, Trelleborg.

(En minnesbild: När vi kom fram till stugan på Ljungsättersvägen 1 så förbjöds vi barn att komma in i huset första timmen. Då gick mamma Ruth och jungfrun runt och tog bort alla ömtåliga saker och gömde dem längst in i ett skåp. Med 5 barn som var vana att få "röra på sig" hemma, kunde man inte ha en massa fina prydnadsföremål överallt. Mamma Ruth var en klok kvinna som kände sina barn)

Under 30-talet var Ljungsättersvägen avstängd på söndagar. En grind stängdes för vägen och en grindvakt satt på en pall/bänk framme vid grinden. Så fick man tala om vem man var och vart man skulle, innan man släpptes förbi. Utan denna säkerhetsåtgärd skulle stranden översvämmas av Malmöbor som var bilburna. Och vägföreningen ville vara ensam om sin strandbit. Så kom kanalen och vägen utefter kanalen. När folk kunde köra ner där, parallellvägen med "vår" väg, var vår vakt onödig och slopades så småningom. Men hur många gånger stod inte vi barn på söndagarna framme i hörnet av staketet och såg på när han talade med folk (och även med oss) och avvisade besökande. Det var ju oerhört spännande för oss.